Lietas Nr. A420573412
Lietas arhīva Nr. AA43-0349-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016. gada 24. martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents K. Berķis,
tiesneses K. Kalvāne un L. Paegļkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu pieteikumu "/nosaukums A/" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012. gada 10. oktobra lēmuma Nr. 22.4.8/81189 atcelšanu, sakarā ar SIA "/nosaukums A/" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 3. oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – Dienests) Nodokļu kontroles pārvalde no 2012. gada 7. februāra līdz 14. jūnijam (ar pārtraukumu no 7. līdz 16. februārim) veica SIA "/nosaukums A/" (turpmāk arī – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2010. gada janvāri – 2011. gada septembri, iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) auditu par 2011. gada maiju – septembri, kā

arī uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2010. gadu.

Dienesta Nodokļu kontroles pārvalde 2012. gada 14. jūnijā pieņēma lēmumu Nr. 23.7/656 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicējai papildus nomaksai aprēķināja PVN 57 305,06 latus, soda naudu 17 191,53 latus un nokavējuma naudu 11 786,81 latus, UIN 8032 latus, soda naudu 2409,60 latus un nokavējuma naudu 1108,42 latus, kā arī samazināja aprēķināto PVN par 752,25 latiem, samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par 7521,89 latiem un saistībā ar to aprēķināja soda naudu 2256,57 latus, kā arī palielināja no budžeta atmaksājamo PVN par 35 300,82 latiem.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja. Ar Dienesta ģenerāldirektores 2012. gada 10. oktobra lēmumu Nr. 22.4.8/81189 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Tā kā saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" 2. un 7. panta nosacījumiem grāmatvedības attaisnojuma dokumentam jāatbilst faktiski notikušam darījumam un jāsniedz patiesa, salīdzināma, savlaicīga, saprotama un pilnīga informācija par darījuma apstākļiem, arī nodokļa rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam. Nodokļa rēķina atbilstība jāvērtē atbilstoši likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta pirmās daļas 1. punkta nosacījumiem.

Apstāklis, ka formāli ievērotas likuma prasības, vēl nav pietiekams, lai rastos tiesības atskaitīt priekšnodokli. Jābūt reāli notikušam darījumam ar PVN apliekamo personu, kas rada tiesības atskaitīt priekšnodokli. Rēķinam ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam.

Ja ar lietā esošajiem pierādījumiem tiek konstatēts, ka konkrētais darījums nav noticis, tad šo darījumu it kā apliecinošo preču pavadzīmi-rēķinu (vai cita veida rēķinu) nevar uzskatīt par attaisnojuma dokumentu, uz kura pamata būtu pieļaujams izdarīt ierakstus grāmatvedības reģistros.

Vērtējot darījumu faktisko esamību, ir jāņem vērā arī pierādījumi, kas attiecas uz tiešo darījumu partneru tālākiem darījumiem ar citiem sadarbības partneriem, tiktāl, ciktāl tas saistīts ar sniegtajiem pakalpojumiem vai iegādātajām precēm.

[2.2] Pārbaudot pieteicējas deklarētos darījumus Dienests konstatē, ka SIA "/nosaukums B/" vārdā noformētajās pavadzīmēs HAF333364 un HAF333367 sniegta nepatiesa informācija par darījumu un darījumi nav identificējami.

SIA "/nosaukums C/" vārdā 2010. gada februārī-septembrī noformētajās pavadzīmēs par metāllūžņu piegādi 80 225 latu vērtībā izrakstītajās pavadzīmēs nav uzrādīts pārvadātājs un transportlīdzekļa vadītājs, līdz ar to darījumi nav identificējami likuma "Par grāmatvedību" 2. panta izpratnē. SIA "/nosaukums C/" nav materiālo un darba resursu saimnieciskās darbības veikšanai, darījumi nav identificējami un nav apliecināta preču izcelsme, līdz ar to nav gūstams apstiprinājums tam, ka SIA "/nosaukums C/" veica preču piegādi pieteicējai.

Lietā nav gūts arī apstiprinājums, ka SIA "/nosaukums D/" sniedza 2010. gada aprīlī – oktobrī noformētajos 8 rēķinos norādītos pakalpojumus pieteicējai, pamatojoties uz to, ka 2010. gada 20. augustā SIA "/nosaukums D/" tika iecelts maksātnespējas procesa administrators /pers. A/, kurš noliedza SIA "/nosaukums D/" amatpersonas /pers.B/pilnvarošanu rīkoties sabiedrības vārdā un veikt saimniecisko darbību. Tādējādi /pers.B/nebija tiesības SIA "/nosaukums D/" vārdā

parakstīt 2010. gada 31. augusta rēķinu Nr. 31/08-10, 30. septembra rēķinu Nr. 30/09-10 un 26. oktobra rēķinu Nr. 26/10-10. Atbilstoši SIA "/nosaukums D/" Dienestam iesniegtajām PVN deklarācijām 2010. gada maijā – jūnijā sabiedrība nav deklarējusi darījumus ar pieteicēju, bet par 2010. gada jūliju – oktobri deklarācijas vispār nav iesniegusi u nekādus darījumus nav deklarējusi. Saskaņā ar Dienesta rīcībā esošo informāciju SIA "/nosaukums D/" reģistrētais saimnieciskās darbības veids neatbilst strīdus darījumu veidam.

SIA "/nosaukums E/" vārdā 2010. gada aprīli – septembrī noformētajās 75 pavadzīmēs par preču piegādi 221 698,13 latu vērtībā nav uzrādīts pārvadātājs un transportlīdzekļa vadītājs, līdz ar to darījumi nav identificējami. Nav gūts apstiprinājums tam, ka SIA "/nosaukums E/" veica strīdus pavadzīmēs norādīto preču piegādi pieteicējai.

Nav gūts arī apstiprinājums tam, ka SIA "/nosaukums G/" sniedza 2010. gada oktobrī – 2011. gada janvārī noformētajos 40 rēķinos norādītos pakalpojumus 205 009,03 latu vērtībā pieteicējai, pamatojoties uz to, ka SIA "/nosaukums G/" saimnieciskās darbības veids neatbilst strīdus darījumu veidiem, sabiedrība 2011. gada 2. februārī izslēgta no Dienesta ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu nesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei, uzņēmumam nav reģistrētas struktūrvienības, 2010. gada oktobrī – novembrī sabiedrībā bija deklarēti divi darba ņēmēji ar 50,40 latu algu un nākamajos taksācijas periodos sabiedrība darba ņēmējus nedeklarēja, līdz ar to tai nebija materiālo un darba resursu deklarēto pakalpojumu sniegšanai.

Nav gūts arī apstiprinājums tam, ka SIA "/nosaukums F/" sniedza 2010. gada novembrī – 2011. gada februārī noformētajos 40 rēķinos norādītos pakalpojumus 194 928,29 latu vērtībā pieteicējai. Dienests konstatēja, ka SIA "/nosaukums F/" 2011. gada 30. septembrī izslēgta no Dienesta ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu nesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei, tai nav reģistrētas struktūrvienības un 2010. gada novembrī – 2011. gada februārī nav darba ņēmēju. Apsekojot SIA "/nosaukums F/" juridisko adresi, uzņēmums tur netika sastapts.

[2.3] Audita rezultātā secināts, ka pieteicēja par preču un pakalpojumu realizāciju SIA "/nosaukums H/", SIA "/nosaukums I/" un SIA "/nosaukums J/" noformētās pavadzīmes un rēķini satur pretrunīgu un nepatiesu informāciju, darījumi nav izsekojami un tāpēc iesniegtie dokumenti nav atzīstami par nodokļa rēķiniem, uz kuru pamata veicami ieraksti PVN deklarācijās.

[3] 2012. gada 12. novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Audita pārskata 4. lapā norādīts, ka 2010. gada 24. septembrī veikta struktūrvienības "Noliktava" apsekošana. Apsekošanas laikā saimnieciskā darbība netika konstatēta, valde netika sastapta. Pieteicēja norāda, ka minētajā datumā šajā objektā nekādas darbības netika veiktas, taču tas nevar liecināt par uzņēmuma vispārējo saimniecisko darbību kopumā. Tāpat nekur neparādās informācija par iznomātāja SIA "/nosaukums K/" pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem par šo objektu.

[3.2] Nav skaidrs, kā audita pārskata 13., 14. lapā norādītie apstākļi par SIA "/nosaukums B/" attiecas uz pieteicēju, ja sadarbība notika 2010. gada janvārī. Loģisks ir arī skaidrojums, ka amatpersona pēc diviem gadiem neatceras, no kā konkrēti iegādātas preces, kuras tika realizētas divās pavadzīmēs.

[3.3] Nav skaidrs, kā audita pārskata norādītā informācija par SIA "/nosaukums C/" izslēgšanu no Dienesta ar PVN apliekamo personu reģistra un saimnieciskās darbības nekonstatēšanu attiecas uz pieteicēju, ja šīs darbības notikušas krietni pēc sadarbības pārtraukšanas.

[3.4] Attiecībā uz SIA "/nosaukums E/" nav skaidrs, kādos apstākļos Dienests ieguvis 2010. gada 4. oktobra /pers. C/ paskaidrojumu. Dienestam tika iesniegta 2011. gada 3. novembra notariāli apliecināta liecība, kurā /pers. C/ norāda, ka 2010. gada oktobrī pie viņas ieradās policijas darbinieki un pieprasīja sniegt paskaidrojumus par firmas darbību.

[3.5] Pieteicēja uzskata Dienesta apgalvojumus par SIA "/nosaukums G/" par nepamatotiem, jo no pieejamās informācijas skaidri secināms, ka SIA "/nosaukums G/" sadarbībā ar apakšuzņēmējiem bija nepieciešamais darbaspēks uzdoto darbu izpildei.

[3.6] Dienests neatzīst darījumus ar SIA "/nosaukums F/", balstoties uz informāciju, kas iegūta ilgu laiku pēc sadarbības pārtraukšanas un neņemot vērā amatpersonas paskaidrojumus par piesaistītajiem apakšuzņēmējiem un to darbiniekiem.

[3.7] Dienests, pieņemot lēmumu, balstās uz pieņēmumiem, nevis reāli pārbaudītiem faktiem, jo laikā, kad pieteicēja sadarbojās ar auditā minētajiem uzņēmumiem, visi bija reģistrēti Dienesta ar PVN apliekamo personu reģistrā un to amatpersonas bija sastopamas uzņēmumu juridiskajās adresēs.

[3.8] Nav paskaidrots, kā izpaužas pieteicējas vaina apstāklī, ka iepriekš norādītie darījumu partneri, iespējams, veikuši prettiesiskas darbības, piesaistot darbaspēku vai iepērkot preces no ar PVN nepaliekamām personām, bet faktiski norādot, ka iepirkuši to no ar PVN apliekamām personām.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014. gada 3. oktobra spriedumu pieteicējas pieteikums ir noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai faktiski ir notikuši darījumi starp pieteicēju un SIA "/nosaukums B/", SIA "/nosaukums C/", SIA "/nosaukums G/", SIA "/nosaukums F/", SIA "/nosaukums E/", SIA "/nosaukums D/", SIA "/nosaukums H/", SIA "/nosaukums I/" un SIA "/nosaukums J/" un, vai pieteicēja ar minētajiem darījumiem ir iesaistījusies krāpšanā PVN jomā.

[4.2] Likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta pirmās daļas 1. punkts noteic, ka Valsts ieņēmumu dienestā

reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot minēto normu kopsakarā ar tā paša likuma 1. panta 9. punktu un 8. pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka vispirms jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 23. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-53/2009 8. punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir apstiprinājusi, ka ar Eiropas Savienības direktīvām noteiktais priekšnodokļa atskaitīšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot nodokļu maksātāju no pievienotās vērtības nodokļa, kas tam jāmaksā vai kuru tas ir samaksājis saistībā ar savu saimniecisko darbību. Nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli neietekmē tas, vai pievienotās vērtības nodoklis par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem tika vai netika samaksāts valsts budžetā. Šādas tiesības var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā. Savukārt nodokļu maksātājs, kurš nezināja vai nevarēja zināt, ka attiecīgo darījumu piegādātājs bija iecerējis kā krāpšanu vai ka cits darījums, kas ietilpst piegādes ķēdē pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, nevar tikt sodīts ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību atteikumu. Ja tas tā būtu, tas pārsniegtu to, kas nepieciešams valsts budžeta interešu aizsardzībai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 21. jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr. C-80/11 un C-142/11 Mahageben 39. – 50. punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir arī argumentējusi, ka tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā māksliīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006. gada 21. februāra sprieduma lietā C-255/02 Halifax 81. punktu*).

[4.3] Tiesa uzskata, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums B/" faktiski nav notikuši, tiem ir māksliīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

[4.3.1] Dienests Lēmumā pamato savu uzskatu, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums B/" faktiski nav notikuši, ar to, ka SIA "/nosaukums B/" likumiskais pārstāvis Dienestam sniegtajā 2012. gada 5. marta paskaidrojumā nesniedza konkrētu informāciju par darījumu faktiskajiem apstākļiem un preču izcelsmi. Turklāt arī pavadzīmēs norādītais preču pārvadātāja SIA "/nosaukums D/" autovadītājs /pers. D/ ir noliedzis preču pārvadāšanu saskaņā ar minētajām pavadzīmēm, kā arī preču saņemšanas vieta nav neviena no darījumā iesaistīto uzņēmumu juridiskā adrese vai struktūrvienība. Preču izsniegšanas vieta - SIA "/nosaukums B/" struktūrvienības (noliktavas) adrese /adrese/, Rīgā ir dzīvojamā māja, kurā SIA "/nosaukums B/" saimnieciskā darbība nav konstatēta, kā arī minētās saimnieciskās darbības veikšanu noliedz arī mājas īpašniece. Turklāt SIA "/nosaukums B/" tālākie darījumu partneri SIA "/nosaukums L/" un SIA "/nosaukums M/" atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm un saimniecisko darbību 2010. gadā nav veikuši.

[4.3.2] 2010. gada 11. un 13. janvārī SIA "/nosaukums B/" ir izrakstījusi pieteicējai pavadzīmes Nr. HAF 333364 un HAF 333367, par metāla izstrādājumu piegādi kā preču izsniegšanas vietu norādot /adrese/ un preču saņemšanas adresi /adrese 2/, preču pārvadātāju SIA "/nosaukums D/" un automašīnas vadītāju /pers. D/ (*lietas 2. sējuma 1. lapa*).

2010. gada 29. janvārī SIA "/nosaukums D/" ir izrakstījusi pieteicējai rēķinus par traktortehnikas īri un par kravas transporta pakalpojumiem (*lietas 2. sējuma 91.-92. lapa*).

Tiesa konstatē, ka 2012. gada 5. marta paskaidrojumos Dienestam (*lietas 1. sējuma 92.- 95. lapa*) SIA "/nosaukums B/" likumiskais pārstāvis /pers. E/ norāda, ka SIA "/nosaukums B/" metāllūžņu noliktava bija /adrese/, līgums par noliktavu tika noslēgts ar Ainu G., uzņēmumā strādāja trīs darbinieki un starp lielākajiem preču piegādātājiem bija arī SIA "/nosaukums L/" un SIA "/nosaukums M/". SIA "/nosaukums B/" likumiskais pārstāvis apstiprina darījumu veikšanu ar pieteicēju un norādīja, ka 2010. gada janvārī pieteicēja iegādājās no SIA "/nosaukums B/" dažāda veida metāllūžņus: misiņa ventiļus, elektromotorus, sadzīves priekšmetus, metāla mucas un dažas citas lietas no metāla. Likumiskais pārstāvis neatceras, no kā ir nopircis pieteicējai pārdoto preci, jo pirka gan no juridiskām, gan no fiziskām personām. Transportu organizēja pieteicēja.

2010. gada 30. marta Dienesta tematiskās pārbaudes aktā Nr. 23.1.3/299 SIA "/nosaukums D/" struktūrvienībā "Zāģmateriālu glabāšanas laukums" /adrese 2/ norādīts, ka būvju īpašnieka SIA "/nosaukums N/ " valdes loceklis noliedz, ka būtu iznomājis minēto teritoriju SIA "/nosaukums D/" un minētā persona norāda, ka adresē /adrese 2/ 2010. gadā nav konstatēta SIA "/nosaukums D/" saimnieciskā darbība (*lietas 1. sējuma 109. lapa*).

SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis (laika posmā no 2007. gada 19. decembra līdz 2010. gada 20. augustam) /pers. B/ 2012. gada 18. aprīlī sniedza paskaidrojumus Dienestam, ka ir dibinājis šo uzņēmumu kopā ar kolēģi /pers. D/ un uzņēmums nodarbojās ar dažādu kravu pārvadājumiem un tehnikas nomu. SIA "/nosaukums D/" juridiskā adrese bija /adrese 3/, taču struktūrvienības adrese bija /adrese 2/. Galvenie SIA "/nosaukums D/" pakalpojumu saņēmēji 2010. gada janvārī-oktobrī bija SIA "/nosaukums A/" un fiziskas personas. SIA "/nosaukums D/" ir sniegusi pieteicējai transporta

pakalpojumus, pārvadāja galvenokārt metāllūžņus uz klienta norādītajām adresēm, kā arī šķiroja metāllūžņus savā laukumā /adrese 2/. Pieteicēja atrada SIA "/nosaukums D/" pēc sludinājuma un piezvanīja, tādējādi tika noslēgts darījums. /pers. B/ pats veica kravas pārvadājums. Struktūrvienība /adrese 2/tika izmantota kokmateriālu glabāšanai un arī metāllūžņu šķirošanai, par laukuma izmantošanu bija noslēgts līgums ar uzņēmumu, kura nosaukumu /pers. B/ neatceras. Melnā metāla griešanu veica pats /pers. B/ un vietējie ostas teritorijā esošie palīgstrādnieki, kuri strādāja ostas teritorijā. Kravas pārvadājumus veica pats /pers. B/, bet [pavadzīmēs] tika rakstīts arī /pers. D/. Rēķinos norādīja arī SIA "/nosaukums O/" automašīnas, jo SIA "/nosaukums D/" automašīnas stāvēja bankas autostāvvietā (*lietas 1. sējuma 110.- 112. lapa*).

SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis (laika posmā no 2007. gada 19. decembra līdz 2010. gada 20. augustam) /pers. D/ 2012. gada 7. martā sniedza paskaidrojumus Dienestam, ka kopš 2009. gada nav veicis saimniecisko darbību un noliedza, ka būtu veicis pārvadājumus saskaņā ar 2010. gada 11. un 13. janvāra pavadzīmēm Nr. HAF 333364 un HAF 333367, turklāt viņam nav attiecīgās kategorijas autovadītāja tiesību (*lietas 1. sējuma 113.-114. lapa*).

SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis /pers. D/ 2010. gada 14. aprīlī paskaidroja Dienestam, ka struktūrvienību /adrese 2/ SIA "/nosaukums D/" kopš 2009. gada vairs neizmanto, jo tās īpašnieks nevēlējās turpināt sadarbību un minētajā adresē kopš 2009. gada nenotika nekāda SIA "/nosaukums D/" saimnieciskā darbība (*lietas 1. sējuma 115. lapa*).

SIA "/nosaukums B/" likumiskais pārstāvis /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka pārdeva pieteicējai dažādus metāla agregātus, tiem bija liela tonnāža, kravu veidoja daudz dažādi priekšmeti, cisternas, tvertnes, kastroļi, vāki utt. Liecinieks neatceras, no kā iepirka preci, kuru tālāk pārdeva pieteicējai. Uz tiesas jautājumu, kā sauca SIA "/nosaukums B/" darījuma partnerus – juridiskas personas, liecinieks atbildēja, ka tie ir daudzi, ar kuriem viņš pašlaik strādā. SIA "/nosaukums B/" no fiziskām personām ievāca metāla izstrādājumus /adrese/, nožogotā privātmājā, kur tik uzcelts angārs. Transportu organizēja pieteicēja. SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis /pers. D/ sniedza liecības, ka nezin par SIA "/nosaukums D/" darījumiem ar pieteicēju, jo kopš 2009. gada saimniecisko darbību uzņēmumā neveica, bet gan ar to nodarbojās /pers. B/. SIA "/nosaukums O/" pārņēma tehniku no SIA "/nosaukums D/" un SIA "/nosaukums D/" vēlāk minēto tehniku nomāja no SIA "/nosaukums O/". /pers. D/ nav vadījis pašizgāzējus ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/ un /TL numurs/.

SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis (laika posmā no 2007. gada 19. decembra līdz 2010. gada 20. augustam) /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka 2010. un 2011. gadā SIA "/nosaukums D/" sniedza SIA "/nosaukums A/" transporta pakalpojumus, pēc SIA "/nosaukums A/" norādēm vedot metāllūžņus uz tās norādītajām adresēm Vecmīlgrāvī, Vakarbuļļos, netālu no Ozolniekiem, Tukuma pieņemšanas punktu. Galapunkts Mīlgrāvī bija liels laukums ar lūžņiem. No Vakarbuļļiem veda cauruļu gabalus, metāla gabalus, radiatorus. Tie bija no siltumtrasēm, dažus priekšmetus varēja viens cilvēks pārvietot, dažus - divi cilvēki. Izkraušanas darbi bija Vecmīlgrāvī pie ostas. Citreiz krava tika vesta arī uz Tukumu. Ozolniekos atradās laukums ar konteineru, kur notika preces, kas pēc tam tika nogādāta Vecmīlgrāvī, iekraušana. Vecmīlgrāvī atradās uzņēmums "/nosaukums H/". Visus pārvadājumus veica /pers. B/. /pers. D/ pavadzīmēs kā šoferis tika norādīts arī tāpēc, lai arī viņš kaut kur tiktu norādīts, kā arī, iespējams, lieciniekam dažreiz nācās pārsniegt pieļaujamo stundu skaitu pie stūres. Darījuma partneri SIA "/nosaukums A/" atrada pēc reklāmas. Pieteicējas likumiskais pārstāvis savukārt paskaidroja, ka SIA "/nosaukums A/" bija darījumu ar SIA "/nosaukums B/" iniciators un prece tika vesta uz /adrese 2/, kur atradās SIA "/nosaukums D/" struktūrvienības adrese, kur notika metāllūžņu sadalīšanas process.

[4.3.3] Izvērtējot visus iepriekš konstatētos apstākļus to kopumā, tiesa secina, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums B/" faktiski nav notikuši, jo pieteicējas un SIA "/nosaukums D/", kas bija pārvadātāja, norāde, ka metāllūžņi tika transportēti uz adresi /adrese 2/, kur vēlāk tie tika šķiroti, neatbilst patiesībai. SIA "/nosaukums N/", kam pieder teritorija /adrese 2/, norādīja, ka minētajā adresē 2010. gadā SIA "/nosaukums D/" ar saimniecisko darbību nav nodarbojusies. Tiesa piešķir lielu ticamību SIA "/nosaukums N/" likumiskā pārstāvja paskaidrojumiem, jo minētā persona nav iesaistīta šajā lietā un nav ieinteresēta šīs lietas iznākumā, SIA "/nosaukums N/" likumiskā pārstāvja paskaidrojumus apstiprina arī SIA "/nosaukums D/" valdes locekļa /pers. D/ paskaidrojumi. Turklāt SIA "/nosaukums D/" 2010. gada pārskatā ir norādīts, ka komercsabiedrība 2010. gadā nav veikusi saimniecisko darbību, tai nebija darbinieku un tās neto apgrozījums 2010. gadā ir 0 latu. Minētie fakti liecina, ka SIA "/nosaukums D/" šajā lietā nav veikusi pārvadājumus un jebkādas darbības ar preci adresē /adrese 2/.

Turklāt tiesa apšauba, ka adrese /adrese/tiešām tika izmantota minēto darījumu veikšanai, jo saskaņā ar Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes 2011. gada 5. janvāra apsekošanas aktā Nr. 23.9/2A konstatēto struktūrvienība "Noliktava" /adrese/, atrodas privātmājas ar piemājas teritoriju adresē, saliekamā angārā (vieglās automašīnas lielumā), kurš netiek apsargāts un nav apsildāms. Tiesa no zemesgrāmatas datiem nekonstatē, ka kāds no zemesgabaliem /adrese/ piederētu īpašuma iznomātājām /vārds/vai /pers. F/ (*lietas 5. sējuma 180.-181. lapa*). Turklāt tiesa apšauba, ka tik liela gabarīta preces, kā metāla tvertnes 10 m^3 un celtņi, faktiski bija izvietoti adresē /adrese/, privātmāju rajonā.

Tiesa turklāt arī norāda, ka atšķiras SIA "/nosaukums B/" un SIA "/nosaukums D/" likumisko pārstāvju paskaidrojumi par to, kādas preces tika pārdotas pieteicējai un tika vestas no /adrese/ uz /adrese 2/, jo SIA "/nosaukums D/" valdes loceklis norāda, ka no /adrese/ veda cauruļu gabalus, metāla gabalus, radiatorus, tie bija no siltumtrasēm, bet SIA "/nosaukums B/" likumiskais pārstāvis norāda, ka pārdeva SIA "/nosaukums A/" dažādus metāla agregātus, tiem bija liela tonnāža, kravu veidoja daudz dažādi priekšmeti, cisternas, tvertnes, kastroļi, vāki u.c. Ņemot vērā to, ka pavadzīmēs norādītajām precēm bija liela tonnāža, tad tiesa apšauba, ka minētās preces SIA "/nosaukums B/" ir piegādājušas fiziskas personas, taču tās juridiskās personas, ar kurām SIA "/nosaukums B/" ir sadarbojusies 2010. gada janvārī – SIA "/nosaukums L/" un SIA "/nosaukums M/", atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm, jo SIA "/nosaukums L/" gada pārskatus vispār nekad nav sniegusi, bet SIA "/nosaukums M/" pēdējais iesniegtais gada pārskats ir par 2008. gadu. Turklāt SIA "/nosaukums L/" un SIA "/nosaukums M/" likumiskie pārstāvji noliedz saimnieciskās darbības veikšanu minētajās

komercsabiedrībās un darījumus ar SIA "/nosaukums B/" (*lietas 1. sējuma 96.-97. lapa*). Tādējādi tiesa secina, ka nav konstatējama preces, ko SIA "/nosaukums B/" pārdeva pieteicējai, izcelsme. Tiesa arī uzskata, ka SIA "/nosaukums B/" likumiskā pārstāvja liecības tiesas sēdē bija ļoti vispārīgas, viņš nevarēja vai negribēja nosaukt juridiskās personas, no kurām iepirka preci, lai gan apgalvoja, ka ar daudzām no tām sadarbojas joprojām. Minētais tiesai liek apšaubīt SIA "/nosaukums B/" likumiskā pārstāvja liecību ticamību.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Dienests pamatoti konstatēja, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums B/" nav notikuši, ir noformēti tikai dokumenti, kas liedz pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA "/nosaukums B/".

[4.4] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus un SIA "/nosaukums C/" pārstāvja liecības tiesas sēdē, tiesa uzskata, ka Dienests ir pierādījis, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums C/" faktiski nav notikuši.

[4.4.1] Tiesa konstatē, ka 2010. gada 24. septembra Dienesta apsekošanas aktā ir norādīts, ka SIA "/nosaukums C/" juridiskajā adresē (/adrese 4/) nav konstatēti darbinieki un pamatlīdzekļi un norādīts, ka apsekošanas laikā darbība nenotiek (*lietas 1. sējuma 98. lapa*).

2010. gada 23. augusta paskaidrojumos Dienestam SIA "/nosaukums C/" likumiskais pārstāvis /pers. G/ norāda, ka uzņēmums pārsvarā iegādājas dažādas iekārtas, no kurām tiek atdalīts krāsainais metāls, elektrodzinēji, kā arī daudz dažādi otrreizēji izmantojami agregāti, ko uzņēmums mēģina realizēt. Uzņēmums nodarbojas arī ar agregātu demontāžu un sadalīšanu pa kategorijām (melnais metāls, alumīnijs, varš u.c), kas tiek veikta pasūtītāju norādītajos objektos (Rubeņu ceļš 60, Raubēni, Cenu pagasts, Ozolnieku novads, Saites ielā 3, Rīgā un Atlantijas ielā 69, Rīgā). Metāla agregātu griešanu un sadalīšanu nodrošina daļēji pašu spēkiem un papildus piesaistot apakšuzņēmējus, kā, piemēram SIA "/nosaukums M/" valdes locekļa /pers. F/ personā un agregāti tika saņemti no SIA "/nosaukums L/", kuru pārstāv valdes locekle /pers. I/. Par iepriekš minētajām darbībām un saņemto produkciju tika saņemti nodokļu rēķini no uzņēmumu amatpersonām (*lietas 1. sējuma 102. lapa*).

Savukārt savos 2010. gada 26. oktobra paskaidrojumos Dienestam SIA "/nosaukums C/" likumiskais pārstāvis /pers. G/ sniedza informāciju, ka sniedza metāla konstrukciju demontāžas pakalpojumu starpniecības pakalpojumus, uzņēmumā nodarbināti trīs darbinieki. SIA "/nosaukums C/" pieteicējai izgatavoja reklāmas stendus un sniedza starpniecības pakalpojumus armatūras piegādēm. 2010. gada maijā un jūnijā SIA "/nosaukums P/" atveda uz SIA "/nosaukums C/" juridisko adresi metāla materiālus – 10 tonnas vienā kravā, tos izkrāva SIA "/nosaukums C/" darbinieki ar savām rokām, pielietojot /pers. G/ piederošo telferi, tad dažu dienu laikā SIA "/nosaukums A/" atbrauca ar savu transportu pēc metāla materiāliem (*lietas 1. sējuma 101. lapa*).

Tiesas sēdē liecinieks /pers. G/ liecināja, ka SIA "/nosaukums A/" pasūtīja SIA "/nosaukums C/" kā metāla griezēju. /pers. G/ bija dažādi agregāti un darba galdi metāla griešanai. Viņš varēja sadalīt gabarītmetālu, atdalot krāsaino metālu. Ja SIA "/nosaukums A/" jau bija metāls, tad izsauca liecinieku ar instrumentiem, lai viņš to sadalītu gabarītā vai negabarītā. Liecinieks arī sev ir metālu iepircis, juridiskajā adresē sadalījis un tad nodevis metāllūžņos. Metāla griešanas darbi notika Ozolniekos, Cenu pagastā, līdz tam metālu grieza Pārdaugavā. Preces transportēšanu veica gan liecinieks ar savu automašīnu, gan SIA "/nosaukums A/" arī bija transports, dažkārt arī liecinieks organizēja preces transportēšanu, nolīgstot SIA "/nosaukums R/".

Pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē sniedza paskaidrojumus, ka auditējamajā periodā SIA "/nosaukums C/" piedāvāja SIA "/nosaukums A/" dažādus metāla agregātus un iekārtas, dažos gadījumos arī sadalīšanu. Prece tika sadalīta pa gabarītiem, lai to varētu nodot kā metāllūžņus. Iekraušanu pēc realizācijas veica SIA "/nosaukums C/", tai bija atbilstoša tehnika. Pārvadājumus darījumos ar SIA "/nosaukums C/" nodrošināja SIA "/nosaukums D/".

[4.4.2] Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka Dienests pamatoti ir liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par darījumiem ar SIA "/nosaukums C/".

Tiesa pamato savu uzskatu ar to, ka SIA "/nosaukums C/" likumiskais pārstāvis sniedz pretrunīgus paskaidrojumus un liecības par to, kāda ir bijusi pieteicējai sniegto pakalpojumu būtība. 2010. gada 23. augusta paskaidrojumos Dienestam /pers. G/sniedza informāciju, ka uzņēmums nodarbojās ar metāla iekārtu iepirkšanu un to demontāžu un sadalīšanu pa metāla kategorijām, turpretim 2010. gada 26. oktobra paskaidrojumos /pers. G/ norāda, ka SIA "/nosaukums C/" pieteicējai izgatavoja reklāmas stendus un sniedza starpniecības pakalpojumus armatūras piegādēm, bet 2010. gada maijā un jūnijā SIA "/nosaukums P/" atveda uz SIA "/nosaukums C/" juridisko adresi metāla materiālus – 10 tonnas vienā kravā, tad dažu dienu laikā SIA "/nosaukums A/" atbrauca ar savu transportu pēc metāla materiāliem. Tiesas sēdē savukārt /pers. G/ liecināja, ka SIA "/nosaukums A/" pasūtīja SIA "/nosaukums C/" metāla griešanas un šķirošanas darbus. Metāla griešanas darbi notika Ozolniekos, Cenu pagastā, līdz tam metālu grieza Pārdaugavā.

No lietā esošajām pavadzīmēm (*lietas 2. sējuma 3.-89. lapa*) un /pers. G/ liecībām, un pieteicējas paskaidrojumiem tiesa secina, ka pieteicēja un /pers. G/ sniedz pretrunīgu informāciju, kas ir bijis preces pārvadātājs. Proti, pavadzīmēs norādīts, ka preces no izsniegšanas adreses Olaines pagastā uz to saņemšanas adresi Ozolnieku novada Cenu pagastā ir nonākušas bez pārvadāšanas, savukārt /pers. G/ norāda, ka preces pārvadāšanu organizēja pats ar savu automašīnu vai nolīgstot SIA "/nosaukums R/" vai arī transportu organizēja SIA "/nosaukums A/". Turpretim pieteicēja norāda, ka pārvadājumus darījumos ar SIA "/nosaukums C/" nodrošināja SIA "/nosaukums D/". Kā tiesa jau konstatēja, SIA "/nosaukums D/" nav veikusi pārvadājumus šajā lietā apstrīdētajos darījumos.

SIA "/nosaukums C/" kopš 2010. gada nav sniegusi gada pārskatus, tādējādi tā nav deklarējusi saimniecisko darbību un darījumus 2010. gadā. Tiesa ņem vērā Dienesta apsekošanas aktā norādīto, ka 2010. gada 24. septembrī SIA "/nosaukums C/" juridiskajā adresē nav konstatējama saimnieciskā darbība, kā arī pieteicējai pārdotās preces

vienveidīgums visos darījumos liek tiesai apšaubīt darījumu faktisko esamību. Tiesa apšauba, ka ar tik lielu regularitāti ir iespējams piegādāt 10 m^3 tvertnes un celtņus. Tiesa arī apšauba, ka minētās lielgabarīta preces tiktu izkrautas/iekrautas dārzkopības kooperatīva teritorijā. Darījumu faktisko norisi tiesai liek apšaubīt arī tas, ka /pers. G/ paskaidrojumos Dienestam ir norādījis savus darījuma partnerus, kuri viņa uzņēmumam palīdzēja sagriezt un sašķirot metālu, - SIA "/nosaukums M/" un SIA "/nosaukums L/" un norādījis, ka ir kontaktējies ar to pārstāvjiem, taču SIA "/nosaukums M/" un SIA "/nosaukums L/" amatpersonas noliedz savu darbību šajos uzņēmumos un uzņēmumi atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm. Līdzīgi arī SIA "/nosaukums C/" piegādātājs SIA "/nosaukums S/" atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm, tā amatpersona noliedz saimnieciskās darbības veikšanu (*lietas 1. sējuma 103. lapa*), savukārt piegādātāju SIA "/nosaukums T/" un SIA "/nosaukums U/" amatpersonas noliedz, ka būtu piegādājušas metāllūžņus SIA "/nosaukums C/" (*lietas 1. sējuma 104.-107. lapa*). Tādējādi tiesa secina, ka nav konstatējama preces, ko atbilstoši dokumentiem SIA "/nosaukums C/" pārdeva pieteicējai, izcelsme.

Ņemot vērā minēto tā savstarpējā kopsakarā, tiesa uzskata, ka Dienests pareizi konstatēja, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums C/" nav notikuši, tiem ir māksīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti, un pamatoti liedza pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA "/nosaukums C/".

[4.5] Tiesa uzskata, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums E/" faktiski nav notikuši un Dienests pamatoti ir liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par minētajiem darījumiem.

[4.5.1] Tiesa konstatē, ka SIA "/nosaukums E/" izrakstītie rēķini ir par metāllūžņu/metāla izstrādājumu pārdošanu un ietver sevī lielākoties lielgabarīta metāla izstrādājumus, tādus kā celtņi, tvertnes 10 m^3 (*lietas 2. sējuma 106.-150. lapa*) un kā preču iekraušanas vieta ir norādīta /adrese 5/, turpretim 2010. gada 28. septembra Dienesta apsekošanas aktā (*lietas 1. sējuma 118. lapa*) ir norādīts, ka SIA Rīgas pilsētas mācību ražošanas uzņēmums "/nosaukums W/" pārstāvis paskaidroja, ka SIA "/nosaukums E/" pārstāvji reizēm ir bijuši minētajā adresē, atbraucot ar mazgabarīta furgonu, ar rokām izkraujot kādus metāla gabalus (lūžņus) metāla konteinerā vai no tā ar rokām iekraujot mazgabarīta lūžņus transportā. Kravas transporta furgonus ar lielu metāllūžņu daudzumu (20 un vairāk tonnas) SIA "/nosaukums W/" pārstāvis nav redzējis.

[4.5.2] 2010. gada 24. augustā SIA "/nosaukums E/" pārstāve /pers. C/ sniedza paskaidrojumus Dienestam, ka SIA "/nosaukums E/" savu saimniecisko darbību saista ar starpniecības pakalpojumu sniegšanu, pieņemot pasūtījumus no galvenajiem pasūtītājiem, kuru starpā ir SIA "/nosaukums A/" un piesaistot apakšuzņēmējus (SIA "/nosaukums S/" un SIA "/nosaukums M/"). Laika periodā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. maijam SIA "/nosaukums E/" nodrošināja saviem pasūtītājiem, tostarp, SIA "/nosaukums A/" metāla agregātu (caurules, plāksnes, mucas, motori u.c.) piegādi, kā arī teritorijas sakopšanas darbus. Metāla agregāti tika iegūti no iekārtām, no kurām tika atdalīts krāsainais metāls, elektrodzinēji, kā arī daudz dažādi otrreizēji izmantojamie agregāti, kurus uzņēmums mēģināja realizēt. Transportu nodrošināja pasūtītāji un piegādātāji (*lietas 1. sējuma 23. lapa*).

2010. gada 4. oktobrī SIA "/nosaukums E/" pārstāve /pers. C/ sniedza paskaidrojumus Dienestam, ka SIA "/nosaukums E/" veic apdares darbus un pati /pers. C/ nodarbojas ar telpu apgleznojumiem. /pers. C/ nav pilnvarojusi citas personas veikt darījumus SIA "/nosaukums E/" vārdā. Uzņēmumam ir cilvēkresursi, kas veic apdares darbus. /pers. C/ paskaidroja, ka no galvas neatceras, vai ir veikusi darījumus ar SIA "/nosaukums A/" (*lietas 1. sējuma 119.-120. lapa*).

2011. gada 3. novembrī /pers. C/ sniedza paskaidrojumu Dienestam, ka 2010. gada 4. oktobrī ir sniegusi paskaidrojumus atrodoties alkohola reibuma stāvoklī. Paskaidrojumi ir pierakstīti latviešu valodā, kuru /pers. C/ nesaprot. /pers. C/ apstiprina, ka SIA "/nosaukums E/" sadarbojās ar SIA "/nosaukums S/", SIA "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums R/", SIA "/nosaukums Y/", SIA "/nosaukums X/", SIA "/nosaukums Q/" un citām (*lietas 1. sējuma 126.-128. lapa*).

2010. gada 30. novembrī /pers. C/ papildus sniedza informāciju, ka darbojoties metāla agregātu pirkšanas un pārdošanas nozarē, sadarbības partneri bija SIA "/nosaukums T/", SIA "/nosaukums S/", SIA "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums R/" un SIA "/nosaukums Y/". /pers. C/ norādīja, ka visām darbībām ir sekojusi līdzi pati, kā arī parakstījusi visus dokumentus. /pers. C/ ir bijusi klāt visās darbībās, kas ir saistītas ar preču iekraušanu un izkraušanu (*lietas 1. sējuma 125. lapa*).

2014. gada 20. marta tiesas sēdē /pers. C/ sniedza liecības, ka SIA "/nosaukums E/" galvenokārt nodarbojās ar metāla pirkšanu-pārdošanu, metālu galvenokārt iepirka no SIA "/nosaukums M/" un SIA "/nosaukums S/", slēdzot darījumus, pati kontaktējās ar abu minēto uzņēmumu īpašniekiem un bija darījumu iniciatore. Metāla pircējus meklēja ar paziņu un interneta starpniecību. Pircēji bija SIA "/nosaukums A/" un SIA "/nosaukums R/". Lieciniecei /adrese 5/ bija zemesgabals, kur glabājās metāls. Ar SIA "/nosaukums A/" sarunāja, ka uz /adrese 5/ aizbrauks transportlīdzeklis ar vadītāju ar jau sastādītu pavadzīmi. Liecinieces draugs pēc pavadzīmes pārbaudīja preci. Lieciniece nevarēja atbildēt uz tiesas jautājumu, kur vai kurā Rīgas rajonā atrodas /adrese 5/.

Pieteicējas pārstāvis par darījumiem ar SIA "/nosaukums E/" norāda, ka pārvadājumus nodrošināja SIA "/nosaukums D/".

[4.5.3] Izvērtējot /pers. C/ paskaidrojumus un liecības, tiesa secina, ka tie ir pretrunīgi un liecina par to, ka SIA "/nosaukums E/" darījumi ar pieteicēju faktiski nav notikuši.

Tiesa pamato minēto uzskatu ar to, ka /pers. C/ nezina, kur Rīgā atrodas /adrese 5/, neskatoties uz to, ka viņa liecina, ka vairākkārtīgi ir devusies uz /adrese 5/ un tur ir notikusi preču izkraušana un iekraušana. Minētais liek apšaubīt /pers. C/ liecību ticamību. Tiesa arī norāda uz to, ka /pers. C/ paskaidrojumos ir norādīta pretrunīga informācija par to, ar ko ir nodarbojusies SIA "/nosaukums E/" un pati /pers. C/. Tiesa uzskata, ka pat, atrodoties reibuma stāvoklī, personas

paskaidrotajam par savu nodarbošanās veidu nevajadzētu tik krasi atšķirties, kā tas ir norādītajos /pers. C/ paskaidrojumos. Tiesa arī norāda, ka /pers. C/ tiesas sēdē nav varējusi paskaidrot arī pavadzīmju izrakstīšanas procesu tad, kad pavadzīmes bija jāizraksta SIA "/nosaukums E/".

No pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē tiesa secina, ka pieteicēja nenoliedz, ka darījumi ir slēgti ar /pers. C/ kā SIA "/nosaukums E/" pārstāvi, tādējādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja sakarā ar minētajiem darījumiem būtu kontaktējusies ar citu personu.

SIA "/nosaukums E/" ir reģistrēta komercreģistrā 2009. gada 10. decembrī un likvidēta 2013. gada 17. aprīlī, taču gada pārskatus minētajā laika periodā nav iesniegusi, tādējādi nav deklarējusi saimniecisko darbību un darījumus. Tādējādi SIA "/nosaukums E/" atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm.

/pers. C/ norādītie SIA "/nosaukums E/" metāla piegādātāji SIA "/nosaukums M/" un SIA "/nosaukums S/" atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm, jo to amatpersonas noliedz saimnieciskās darbības veikšanu, tādējādi nav konstatējama preces, ko SIA "/nosaukums E/" saskaņā ar noformētajām pavadzīmēm pārdeva pieteicējai, izcelsme.

Ņemot vērā minēto tā savstarpējā kopsakarā, tiesa uzskata, ka Dienests pamatoti uzskatīja, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums E/" nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti, un liedza pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA "/nosaukums E/".

[4.6] Tiesa uzskata, ka Dienests pamatoti liedza pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA "/nosaukums F/".

[4.6.1] 2012. gada 19. marta paskaidrojumā Dienestam SIA "/nosaukums F/" likumiskais pārstāvis /pers. J/ ir norādījis, ka viņa sadarbība ar SIA "/nosaukums A/" izpaudās tādā veidā, ka SIA "/nosaukums A/" iedeva viņam veicamo darbu sarakstu, pēc kura /pers. J/ meklēja darba veicējus (brigādi). Atrastās brigādes brigadieri iepazīstināja ar pasūtītāju, kurš parādīja objektu un deva veicamo darbu apjomu. Ja brigadieris piekrita, tika noslēgts līgums. Darbu pieņemšanas-nodošanas aktus parakstīja pēc darbu pabeigšanas, ja pasūtītājam neradās iebildumi (*lietas 1. sējuma 138. lapa*).

2012. gada 20. aprīļa paskaidrojumā Dienestam /pers. J/ norāda, ka SIA "/nosaukums F/" piegādāja pieteicējai darbiniekus – strādniekus. /pers. J/ kontaktējas no SIA "/nosaukums A/" puses ar /pers. K/ un strādnieku brigādes vecāko. SIA "/nosaukums F/" pamatlīdzekļu nebija, tie tika nomāti. Darbaspēku darba veikšanai nodrošināja apakšuzņēmējs SIA "/nosaukums Z/", /pers. L/. Materiālus nodrošināja apakšuzņēmējs, tas nodrošināja kompleksu darbu izpildi, tai skaitā materiālu piegādi. Rakstveida līgumi ar brigadieriem netika slēgti (*lietas 1. sējuma 139.- 144. lapa*).

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka SIA "/nosaukums F/" bija apakšuzņēmējs SIA "/nosaukums A/" pasūtījumiem, kas tika saņemti no SIA "/nosaukums J/".

/pers. J/ tiesas sēdē apstiprināja sniegtos paskaidrojumus, norādot, ka SIA "/nosaukums F/" bija starpniecības uzņēmums un meklēja darbinieku brigādes pieteicējai. SIA "/nosaukums F/" darījumu partneris bija SIA "/nosaukums Z/", bet pati SIA "/nosaukums A/" darbus neveica. /pers. L/ bija pārstāvis no SIA "/nosaukums Z/", viņš izstrādāja projektu, kas bija jārealizē, kā arī projektus saistībā ar elektrības skapjiem. Objektu bija daudz – Kuldīgā, Talsos, pie Lielvārdes.

SIA "/nosaukums Z/" valdes loceklis (no 2010. gada 12. oktobra) /pers. L/ 2011. gada 15. aprīlī sniedza paskaidrojumu Dienestam, ka ar SIA "/nosaukums F/" sadarbojās no 2010. gada 1. novembra līdz 30. novembrim. Ar /pers. J/ bija vienošanās, piegādāja biroja tehniku, rezerves daļas, pacēlājus, kā arī bija vienošanās par strādnieku (celtnieku) piesaistīšanu (*lietas 1. sējuma 325.- 326. lapa*). Savukārt 2011. gada 27. septembrī /pers. L/ sniedza paskaidrojumu Dienestam, ka par SIA "/nosaukums Z/" amatpersonu kļuva, kad pēc reklāmas internetā satikās ar SIA "/nosaukums Z/" pārstāvi Uzņēmumu reģistrā un pārreģistrēja firmu savā īpašumā, taču vēlāk izrādījās, ka šai firmai bija uzlikts tiesas liegums un ar to nevarēja veikt nekādas darbības. Uzņēmums nodarbojās ar starpniecību, neviena algota darbinieka un pamatlīdzekļu nebija. Darījuma partnerus meklēja ar reklāmas laikrakstos un internetā starpniecību, ja darījumu partnerim vajadzēja preces, ko /pers. L/ bija dabūjis no privātpersonām un bankrotējušiem uzņēmumiem, tad /pers. L/ tās pārdeva. SIA "/nosaukums F/" bija SIA "/nosaukums Z/" darījumu partneris (*lietas 1. sējuma 263.-265. lapa*).

[4.6.2] Tiesa secina, ka lietā esošie SIA "/nosaukums F/" izrakstītie rēķini un pušu noslēgtie līgumi ir sastādīti par darbiem konkrētās adresēs, tai skaitā pašvaldībām un uzņēmumiem piederošajos objektos. Tiesa secina, ka lietā Dienests pat izlases veidā nav ieguvis pierādījumus, ka būvdarbi objektos faktiski nav veikti, tādējādi arī tiesai nav pamata uzskatīt, ka būvdarbi minētajos objektos faktiski nav veikti.

Tomēr, izvērtējot pieteicējas, /pers. J/ un /pers. L/ paskaidrojumus un liecības, secina, ka tie ir ļoti vispārīgi, un neliecina par to, ka SIA "/nosaukums F/" veica būvdarbus kā pieteicējas apakšuzņēmēja vai arī nodeva tālāk pieteicējas uzticēto darbu izpildi citām komercsabiedrībām.

No SIA "/nosaukums F/" likumiskā pārstāvja paskaidrojumiem izriet tas, ka SIA "/nosaukums F/" pati būvdarbus nav veikusi, taču ir nodrošinājusi SIA "/nosaukums A/" ar darba spēku būvdarbu izpildei, konkrēti, SIA "/nosaukums Z/". Savukārt SIA "/nosaukums Z/" pārstāvju paskaidrojumos ir sniegta pretrunīga informācija par to, kādus pakalpojumus SIA "/nosaukums Z/" ir sniegusi SIA "/nosaukums F/", tā, piemēram, savos 2011. gada 27. septembra paskaidrojumos /pers. L/ nesniedza informāciju par strādnieku brigāžu veidošanu SIA "/nosaukums F/" vajadzībām, bet gan tikai par starpniecības pakalpojumiem preču iegādē. SIA "/nosaukums Z/" savas pastāvēšanas laikā nav iesniegusi nevienu gada pārskatu, tādējādi tā nav deklarējusi saimniecisko darbību un darījumus un atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm. Turklāt SIA "/nosaukums Z/" nekad nav bijusi reģistrēta būvkomersantu reģistrā. Tiesa arī konstatē, ka apstrīdētie 40 darījumi ir veikti samērā īsā laika posmā (no 2010. gada novembra līdz 2011. gada februārim), tādējādi tiesa apšauba, ka SIA "/nosaukums Z/" būtu varējusi tik īsā laika posmā gandrīz vienlaicīgi nodrošināt darbaspēka resursus vairākās Latvijas vietās, turklāt ļoti dažādu būvniecības darbu veikšanai - gan ugunsnovērošanas torņa rekonstrukcijai, gan asfaltbetona

ieklāšanai, gan galdnieka darbiem, gan elektrotehniskajiem darbiem. Tiesa arī uzskata, ka SIA "/nosaukums Z/", kur uzņēmuma īpašnieks ir arī vienīgais tā darbinieks, nav spējīgs veikt tik lielu darījumu apjomu, kā tas ir norādīts SIA "/nosaukums Z/" PVN deklarācijā (*lietas 6. sējuma 195.- 200. lapa*), kas tiesas ieskatā liecina par SIA "/nosaukums Z/" fiktīvu uzņēmējdarbību.

Turklāt, ņemot vērā liecinieku un lietas dalībnieku apgalvoto, ka visi darījumu ķēdes dalībnieki ir bijuši tikai starpnieki un SIA "/nosaukums Z/" kā pēdējais darījumu ķēdes dalībnieks organizēja darbaspēku, nav konstatējams, no kurienes tika ņemti materiāli un tehnika minētajiem remontdarbiem, jo SIA "/nosaukums F/" 2010. gada novembra-decembra un 2011. gada janvāra-februāra mēnesī kā vienīgo lejupējo darījuma partneri attiecīgi ir norādījusi SIA "/nosaukums Z/" vai SIA "/nosaukums V/" (*lietas 8. sējuma 170.-198. lapa*). SIA "/nosaukums V/" kopš 2009. gada nav sniegusi gada pārskatus, kā arī 2011. gada janvārī-februārī nav sniegusi PVN deklarācijas, tādējādi nav deklarējusi saimniecisko darbību 2011. gadā. Turklāt SIA "/nosaukums V/" 2009. gada pārskatā norādītais darbības veids ir mazumtirdzniecība.

Ņemot vērā minēto tā savstarpējā kopsakarā, tiesa uzskata, ka šajā lietā SIA "/nosaukums F/" izrakstītajos rēķinos minētos darbus nav veikusi SIA "/nosaukums F/" vai kāds no tās tālākajiem darījuma partneriem.

Tiesas ieskatā pieteicējas darbības šajā lietā, SIA "/nosaukums J/" pasūtījumus nododot tālāk izpildei SIA "/nosaukums F/", neliecina par saprātīgu rūpību attiecībā uz darījuma partnera izvēli apstākļos, kad pieteicēja ir atbildīga par būvdarbu laicīgu un kvalitatīvu izpildi, tostarp pašvaldībai piederošos objektos. Fakts, ka nav konstatējama persona, kura faktiski izpildīja remontdarbus, kopsakarā ar pārējiem faktiem un nesakritībām, kurus tiesa norādīja šajā sprieduma punktā, liecina, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka būvdarbus minētajās adresēs neveica SIA "/nosaukums F/" vai kāds no tās darījumu partneriem un tādējādi pieteicēja piedalās ar PVN izkrāpšanu saistītā darbībā. Tādējādi lietā nav konstatējama pieteicējas labticība, savukārt fiktīvu darījumu noformēšana ir ļaunprātīga rīcība.

[4.7] Izvērtējot Lēmumu un lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka Dienests ir pierādījis, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums G/" faktiski nav notikuši.

Tiesa secina, ka lietā esošie SIA "/nosaukums G/" izrakstītie rēķini un pušu noslēgtie līgumi (*lietas 2. sējuma 151.-263. lapa*) ir sastādīti par darbiem konkrētās adresēs, tai skaitā pašvaldībām un uzņēmumiem piederošajos objektos. Tiesa secina, ka lietā Dienests pat izlases veidā nav ieguvis pierādījumus, ka būvdarbi objektos faktiski nav veikti, tādējādi arī tiesai nav pamata uzskatīt, ka būvdarbi minētajos objektos faktiski nav veikti.

2012. gada 26. aprīlī SIA "/nosaukums G/" likumiskais pārstāvis (laika posmā no 2010. gada 21. decembra līdz 2011. gada 2. decembrim) /pers. M/ sniedza paskaidrojumu Dienestam, ka SIA "/nosaukums G/" 2010. gada decembrī un 2011. gada janvārī veica SIA "/nosaukums A/" remonta darbus, precizēt informāciju varētu tikai tad, ja viņa rīcībā būtu arī darījumu dokumenti, maketu izgatavošana un projektu izstrāde. Uzņēmums turpināja iepriekšējā īpašnieka uzsākto darbu pabeigšanu. /pers. M/ bija bijis rēķinos un tāmēs norādītajos objektos, taču adreses neatceras (*lietas 1. sējuma 129.-131. lapa*).

SIA "/nosaukums G/" likumiskais pārstāvis (laika posmā no 2010. gada 19. jūlija līdz 2010. gada 21. decembrim) /pers. N/ 2012. gada 28. jūnijā sniedza paskaidrojumus Dienestam, ka remontēja SIA "/nosaukums A/" vajadzībām dažādus objektus Rīgā, Jēkabpilī, Kuldīgā, Liepājā u.c. Oficiāli uzņēmumā strādāja 3 vai 4 darbinieki. Remontēja skolas un citas vietas – servisus, birojus. Daļu darbu veica uzņēmuma darbinieki, daļu darbu veica SIA "/nosaukums Z/" un SIA "/nosaukums AA/" (*lietas 1. sējuma 267.-273. lapa*).

Tiesas sēdē pieteicēja paskaidroja, ka SIA "/nosaukums G/" bija apakšuzņēmējs SIA "/nosaukums A/" pasūtījumiem, kas tika saņemti no SIA "/nosaukums J/".

Tiesas sēdē /pers. M/ sniedza liecības, ka uzņēmumu SIA "/nosaukums G/" viņš pārņēma ar iepriekšējā valdes locekļa saistībām. Lieciniekam bija jāpabeidz iesāktie darbi. SIA "/nosaukums G/" bija starpniece, kurai bija apakšuzņēmēji, kas nodarbojās ar dažāda veida celtniecības darbiem. Bija labiekārtošanas darbi, betonēšanas darbi. SIA "/nosaukums A/" uzdevumā tika veikta būvniecība objektā Jūrmalā pie Ķemeru sanatorijas, Tukumā, kur bija metāllūžņu pieņemšanas punkts. Tie bija grantēšanas, betonēšanas darbi. SIA "/nosaukums G/" bija divi apakšuzņēmēji – divas brigādes, kuru nosaukumus neatceras. SIA "/nosaukums G/" tikai uzraudzīja minētās divas brigādes, bija četri objekti, kuros bija jāpabeidz darbi. SIA "/nosaukums Z/" un SIA "/nosaukums AB/" zina, bet neko vairāk nevar pateikt.

Tiesa, izvērtējot /pers. N/ un /pers. M/ paskaidrojumus un liecības, secina, ka tie ir ļoti vispārīgi, bet /pers. M/ nevar neko pastāstīt par SIA "/nosaukums G/" sadarbības partneriem SIA "/nosaukums Z/" un SIA "/nosaukums AB/", turklāt, izvērtējot /pers. M/ paskaidrojumu un liecību saturu, tiesa uzskata, ka to vispārīgums un izvairīgums liecina, ka faktiski /pers. M/ nevadīja un nekontrolēja veiktos būvdarbus. SIA "/nosaukums G/" deklarētais saimnieciskās darbības veids ir citur neklasificētu gatavo metālizstrādājumu ražošana un tā kopš 2009. gada nav iesniegusi gada pārskatus, tādējādi nav deklarējusi savu saimniecisko darbību. 2010. gada oktobrī-novembrī komercsabiedrībai bija deklarēti divi darbinieki, taču vēlāk komercsabiedrība darbiniekus nedeklarē, taču tai pašā laikā 2010. gada oktobrī - 2011. gada janvārī SIA "/nosaukums G/" veic aktīvu komercdarbību, veicot 40 darījumus ar pieteicēju. Turklāt SIA "/nosaukums G/" apakšuzņēmēji SIA "/nosaukums Z/" un SIA "/nosaukums AB/" atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm, jo tie nav iesnieguši 2010. gada pārskatus, tiem nav būvkomersanta reģistrācijas apliecības. Tiesa norāda arī uz tiem argumentiem un faktiem attiecībā uz SIA "/nosaukums Z/", ko tā jau ir minējusi spriedumā.

Ņemot vērā minēto tā savstarpējā kopsakarā, tiesa uzskata, ka šajā lietā SIA "/nosaukums F/" izrakstītajos rēķinos minētos darbus nav veikusi SIA "/nosaukums F/" vai kāds no tās tālākajiem darījuma partneriem.

Tiesas ieskatā pieteicējas darbības šajā lietā, SIA "/nosaukums J/" pasūtījumus nododot tālāk izpildei SIA "/nosaukums G/", neliecina par saprātīgu rūpību attiecībā uz darījuma partnera izvēli, apstākļos, kad pieteicēja ir

atbildīga par būvdarbu laicīgu un kvalitatīvu izpildi, tostarp pašvaldībai piederošos objektos. Fakts, ka nav konstatējama persona, kura faktiski izpildīja remontdarbus, kopsakarā ar pārējiem faktiem un nesakritībām, kurus tiesa norādīja šajā sprieduma punktā, liecina, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka būvdarbus minētajās adresēs neveica SIA "/nosaukums G/" vai kāds no tās darījumu partneriem un tādējādi pieteicēja piedalās ar PVN izkrāpšanu saistītā darbībā. Tādējādi lietā nav konstatējama pieteicējas labticība, savukārt fiktīvu darījumu noformēšana ir ļaunprātīga rīcība.

[4.8] Tiesa uzskata, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums D/" faktiski nav notikuši, tiem ir mākslīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti.

2010. gada 30. marta Dienesta tematiskās pārbaudes aktā Nr. 23.1.3/299 SIA "/nosaukums D/" struktūrvienībā "Zāģmateriālu glabāšanas laukums" /adrese 2/ norādīts, ka būvju īpašnieka SIA "/nosaukums N/" valdes loceklis noliedz, ka būtu iznomājis minēto teritoriju SIA "/nosaukums D/" un minētā persona norāda, ka 2010. gadā nav konstatēta SIA "/nosaukums D/" saimnieciskā darbība šajā adresē (*lietas 1. sējuma 109. lapa*).

Arī SIA "/nosaukums D/" likumiskais pārstāvis laika posmā no /pers. D/ 2010. gada 14. aprīlī un 2010. gada 22. oktobrī paskaidroja, ka 2009. gadā īpašumā /adrese 2/ notika īpašnieku maiņa un jaunais īpašnieks negribēja turpināt sadarbību, tāpēc SIA "/nosaukums D/" bija spiests atstāt telpas un teritoriju. Minētajā adresē nenotika nekāda saimnieciskā darbība (*lietas 1. sējuma 115.- 116. lapa*).

Savukārt SIA "/nosaukums D/" likumiskais pārstāvis laika posmā no /pers. B/ norāda, ka SIA "/nosaukums D/" 2010. gada janvārī- oktobrī sniedza pieteicējai transporta pakalpojumus, pārvadāja metāllūžņus uz klientu norādītajām adresēm, kā arī šķiroja metāllūžņus savā laukumā /adrese 2/.

Gan /pers. D/, gan /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka daļa no SIA "/nosaukums D/" piederošās tehnikas tika nodota SIA "/nosaukums O/", kuras likumiskais pārstāvis bija /pers. D/, un SIA "/nosaukums D/" automašīnas pārvadājumiem bez atlīdzības ņēma no SIA "/nosaukums O/".

Tiesa konstatē, ka SIA "/nosaukums D/" nav norādījusi darījumus ar pieteicēju 2010. gada aprīļa – jūnija PVN deklarācijā, lai gan minētie darījumi pārsniedza 1000 latu vērtību (*lietas 2. sējuma 97.-101. lapa, lietas 9. sējuma 171.-182. lapa*).

SIA "/nosaukums D/" 2010. gada pārskatā ir norādīts, ka komercsabiedrība 2010. gadā nav veikusi saimniecisko darbību, tai nebija darbinieku un tās neto apgrozījums 2010. gadā ir 0 latu, tātad SIA "/nosaukums D/" 2010. gadā nebija saimnieciskās darbības ienākumu. Savukārt tiesas sēdē /pers. B/ liecināja, ka samaksa par izrakstītajiem rēķiniem pēc 2010. gada augusta beigām tika saņemta skaidrā naudā un tika parakstīti kases ieņēmumu orderi. Tiesa savukārt konstatē, ka SIA "/nosaukums D/" izrakstītie rēķini pēc 2010. gada 20. augusta un uz tiem norādītie grāmatojumi (*lietas 2. sējuma 102.-104. lapa*) neatspoguļo to, pieteicēja būtu maksājusi SIA "/nosaukums D/" par sniegtajiem pakalpojumiem skaidrā naudā. Turklāt saskaņā ar pārējiem SIA "/nosaukums D/" izrakstītajiem rēķiniem samaksātajai naudai būtu jānonāk SIA "/nosaukums D/" norēķinu kontā un būtu jāveido SIA "/nosaukums D/" gada neto apgrozījums, taču ieņēmumi no saimnieciskās darbības SIA "/nosaukums D/" grāmatvedībā 2010. gadā nav fiksēti.

Ņemot vērā minēto un iepriekš konstatēto, ka darījumi starp pieteicēju un SIA "/nosaukums B/", SIA "/nosaukums C/" un SIA "/nosaukums E/" faktiski nav notikuši, tad tiesa konstatē, ka faktiski nav notikuši arī pieteicējas un SIA "/nosaukums D/" darījumi, jo nav nepieciešams pārvadājums faktiski neesošiem darījumiem. Turklāt 2010. gada 30. marta Dienesta tematiskās pārbaudes aktā Nr. 23.1.3/299 fiksētie SIA "/nosaukums N/" paskaidrojumi un /pers. D/ 2010. gada 14. aprīļa un 2010. gada 22. oktobra paskaidrojumi, kā arī SIA "/nosaukums D/" 2010. gada pārskats ir uzskatāmi par objektīviem pierādījumiem, kas liecina, ka pieteicējas paskaidrojumi, /pers. D/ un /pers. B/ liecības, ka SIA "/nosaukums D/" auditējamā periodā sniedza pieteicējai kravu pārvadājumu un citus pakalpojumus, nav ticamas.

Tādējādi, vērtējot minēto tā savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka Dienests pamatoti uzskatīja, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums D/" šajā lietā faktiski nav notikuši un Dienests pamatoti ir liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par darījumiem ar SIA "/nosaukums D/".

[4.9] Papildus norādītajam par darījumu faktisko neesamību un par uzņēmumu saskaņotu rīcību ar nolūku gūt fiskālas priekšrocības tiesas ieskatā netieši norāda saistība starp uzņēmumu amatpersonām, piemēram, /pers. G/ auditējamā periodā ir bijis gan SIA "/nosaukums C/", gan SIA "/nosaukums E/" dalībnieks, pieteicējas pārstāvis /pers. K/ ir bijis SIA "/nosaukums F/" amatpersona un dalībnieks no 2008. gada 16. decembra līdz 2009. gada 17. martam, kā arī bijis minētā uzņēmuma dalībnieks, /pers. E/ auditējamā periodā ir bijis gan SIA "/nosaukums B/", gan SIA "/nosaukums AB/" amatpersona, turklāt ir bijis arī SIA "/nosaukums C/" pilnvarotā amatpersona (*lietas 1. sējuma 102., 307.-313. lapa*). Tiesa saistībā ar minēto norāda arī uz SIA "/nosaukums F/" un SIA "/nosaukums D/" izrakstīto pavadzīmju vizuālo līdzību un faktu, ka pieteicējas darījumu partneri šajā lietā ir izmantojuši vienus un tos pašus lejupējos darījumu partnerus, piemēram, SIA "/nosaukums B/", SIA "/nosaukums C/", SIA "/nosaukums E/" piegādātāji ir bijuši SIA "/nosaukums M/" un SIA "/nosaukums L/", SIA "/nosaukums G/" un SIA "/nosaukums F/" apakšuzņēmējs ir bijusi SIA "/nosaukums Z/". Turklāt minēto uzņēmumu tālākie darījumu partneri lielākoties atbilst fiktīva uzņēmuma pazīmēm.

[4.10] Dienests ir liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par iegādāto preču tālākpārdošanas darījumiem ar SIA "/nosaukums H/" un SIA "/nosaukums I/", norādot, ka minēto darījumu pavadzīmēs ir norādīta nepatiesa informācija par darījumu veikšanas vietu un pārvadājumiem, līdz ar to darījumi nav identificējami likuma "Par grāmatvedību" 2. panta izpratnē.

Tiesa piekrīt Dienesta secinājumam un norāda, ka minētajās pavadzīmēs ir norādīts pārvadātājs SIA "/nosaukums D/", kurš pārvadājumus saskaņā ar konstatēto faktiski nav veicis, turklāt, ja nav konstatējams, ka pieteicēja faktiski ir ieguvusi preces, kuras ir pārdevusi SIA "/nosaukums H/" un SIA "/nosaukums I/" un pati minētās preces neražo, tad secīgi nevar

notikt arī minēto preču tālākpārdošanas darījumi.

[4.11] Dienests Lēmumā uzskata, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums J/" (*lietas 4. sējuma 179.-197. lapa*) nav notikuši, jo 2011. gada 31. augusta paskaidrojumos Dienestam (*lietas 1. sējuma 314.- 320. lapa*) SIA "/nosaukums A/" amatpersona /pers. K/ norādīja, ka faktiskais projektēšanas un montāžas pakalpojumu sniedzējs ir SIA "/nosaukums F/", savukārt dokumentācijas sagatavošanu SIA "/nosaukums A/" ir veikusi pati, taču /pers. K/ nevarēja sniegt nekādu informāciju par pakalpojuma saturu un norisi. Turklāt Lēmumā ir konstatēts, ka darījumi starp pieteicēju un SIA "/nosaukums F/" un SIA "/nosaukums G/" faktiski nav notikuši.

Tiesa papildus konstatējam norāda, ka tie darbi, par kuriem pieteicēja izrakstīja Dienesta apstrīdētos rēķinus, piemēram, vadības un spēka skapju projektēšana un iekšējā montāža, ietver sevī darbus, kas prasa no to veicējiem zināšanas un kvalifikāciju elektrotehnisko darbu veikšanā, kam jābūt apliecinātām ar attiecīgiem sertifikātiem. Ne /pers. K/, ne /pers. J/ nav sertificēti elektrospeciālisti, kā arī nav identificējamas konkrētas personas, kas veica pieteicējas rēķinos (*lietas 4. sējuma 188.-192., 194.-196. lapa*) norādītos darbus. SIA "/nosaukums Z/" nekad nav bijusi iekļauta būvkomersantu reģistrā. Tiesa uzskata, ka minētie darījumi neatbilst saimnieciskajai realitātei, jo uzbūvētajai elektroietaisei ir jābūt drošai, tādējādi ir saprātīgi sagaidāms, ka elektrotehniskos vai elektroinženiera darbus veic identificējamas fiziskas personas, kurām ir attiecīgs sertifikāts, un no kurām attiecīgi vēlāk varētu prasīt atbildību, ja elektroietaisē atklātos trūkumi.

Tiesa uzskata, ka augstākminētais kopsakarā ar jau konstatētajām pretrunām SIA "/nosaukums F/", SIA "/nosaukums G/" un SIA "/nosaukums Z/" likumisko pārstāvju paskaidrojumos un liecībās norāda, ka pieteicēja vai tās tālākie darījuma partneri nav veikuši SIA "/nosaukums J/" izrakstītajos rēķinos minētos darbus. Ņemot vērā minēto darbu būtību un to veicējiem izvirzāmās prasības, tiesa uzskata, ka pieteicējai nevarēja būt nezināms, ka SIA "/nosaukums F/", SIA "/nosaukums G/" vai to tālākie darījuma partneri nav veikuši Dienesta apstrīdētajos rēķinos norādītos darbus.

Tiesa uzskata, ka arī darījumi starp SIA "/nosaukums J/" un pieteicēju par dokumentu izdruku, iesiešanu un konkursu piedāvājumu sagatavošanu faktiski nav notikuši, jo nevienā no darījumu dokumentiem, ne arī pieteicējas paskaidrojumos nav atspoguļots, kādi konkrēti konkursu piedāvājumi ir sagatavoti. No lietas materiāliem (*lietas 6. sējuma 130.-137. lapa*) tiesa secina, ka pieteicēja 2010. gada septembrī – oktobrī veica ļoti intensīvu uzņēmējdarbību, gan iepērkot un pārdodot preces, gan arī iepērkot un sniedzot pakalpojumus, tāpēc tiesa uzskata, ka dzīves realitātei neatbilst fakts, ka pieteicējas pārstāvis un vienīgais darbinieks vēl papildus varēja atrast laiku konkursu piedāvājumu izstrādei, kas prasa ne tikai precīzu dokumentu noformēšanu, bet arī aprēķinus.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Dienests pamatoti uzskatīja, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums J/" nav notikuši, tiem ir māksīgs raksturs un ir noformēti tikai dokumenti, un liedza pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA "/nosaukums J/".

[4.12] Saskaņā ar Gada pārskatu likuma 4. panta trešo daļu gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu.

Gada pārskatu likuma 22. panta pirmā daļa nosaka, ka šā likuma 12. un 14. panta postenī "Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas" parāda neto apgrozījuma gūšanai izlietotās produkcijas, preču vai pakalpojumu izmaksas ražošanas vai iegādes pašizmaksā.

Secinot, ka darījums nav noticis, jāatzīst, ka darījuma rezultātā radušās izmaksas nav saistītas ar nodokļu maksātāja saimniecisko darbību. Šādu izmaksu ietveršana peļņas vai zaudējumu aprēķinā noved pie apliekamā ienākuma samazināšanas, kā rezultātā tiek nepareizi aprēķināts uzņēmumu ienākuma nodoklis.

Gan uzņēmumu ienākuma nodokļa, gan pievienotās vērtības nodokļa aprēķinā tiek ņemti vērā vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti (darījumu apliecinošie rēķini), uz abiem vienādi attiecas likuma "Par grāmatvedību" normas, arī 2. pants par patiesas informācijas atspoguļošanu grāmatvedībā un 7. panta pirmā daļa par ierakstu izdarīšanu grāmatvedības reģistros tikai saskaņā ar attaisnojuma dokumentiem. Abos gadījumos būtiska nozīme ir tam, vai persona darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā.

Ņemot vērā augstākminēto, un to, ka tiesa iepriekš konstatēja ne vien to, ka pieteicējas darījumi ar SIA "/nosaukums B/", SIA "/nosaukums C/", SIA "/nosaukums G/", SIA "/nosaukums F/", SIA "/nosaukums E/", SIA "/nosaukums D/", SIA "/nosaukums H/", SIA "/nosaukums I/" un SIA "/nosaukums J/" auditējamā periodā faktiski nav notikuši, bet arī to, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā ir iesaistījusies nodokļu samazināšanas plānā, tad tiesa, pamatojoties uz likuma "Par uzņēmuma ienākuma nodokli" 4. panta pirmo daļu, Gada pārskatu likuma 4. panta trešo daļu un 22. panta otro daļu, uzskata, ka Dienests pamatoti pieteicējai samazināja 2010. gada peļņas un zaudējumu aprēķinā, norādītās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas par 673 123 latiem un neto apgrozījumu par 616 753 latiem un attiecīgi papildu nomaksai budžetā aprēķināja UIN 8032 latus, soda naudu 2409,6 latus un nokavējuma naudu 1108,42 latus.

[4.13] Likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 35. panta pirmā daļa nosaka, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32. panta pirmo daļu par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32. panta otrajai daļai par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

Savukārt minētā panta piektā daļa nosaka, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā

iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32. panta sestā daļa nosaka, ka , ka soda naudu šajā pantā minētajos gadījumos uzliek par katru pārbaudīto taksācijas periodu.

Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32. panta septīto daļu, ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma 32.2 panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29. panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Dienests pamatoti papildu nomaksai budžetā noteica aprēķināja PVN 57 305,06 latus, soda naudu 17 191,53 latus un nokavējuma naudu 11 786,81 latus, UIN 8032 latus, soda naudu 2409,60 latus un nokavējuma naudu 1108,42 latus, samazināja aprēķināto PVN par 752,25 latiem, samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par 7521,89 latiem un saistībā ar to aprēķināja soda naudu 2256,57 latus, kā arī palielināja no budžeta atmaksājamo PVN par 35 300,82 latiem.

Pārbaudot Dienesta aprēķinus, tiesa nekonstatē pieteicējai nelabvēlīgas matemātiskā aprēķina kļūdas. Piemērotā soda nauda ir tiesiska un samērīga. Tiesa konstatē, ka nav pamata likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32. panta septītās daļas piemērošanai.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā pieteicēja ir norādījusi, ka tiesa, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 154. pantā noteiktās prasības attiecībā uz pierādījumu novērtēšanu, nav objektīvi novērtējusi lietā esošos pierādījumus un nav vērtējusi atsevišķus būtiskus pierādījumus, tādējādi ir maldīgi secinājusi, ka strīdus darījumi faktiski nav notikuši.

No Eiropas Savienības tiesas un Augstākās tiesas judikatūras izriet, ka pieteicējai nebija jāveic savu darījumu partneru pārbaude un bija tiesības paļauties uz to, ka darījumi ar tiem ir likumīgi. Ne Dienests, ne tiesa spriedumā nav norādījusi nevienu objektīvu, pārbaudāmu pierādījumu, kas apliecinātu to, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka tā iesaistās PVN izkrāpšanā darījumos ar saviem partneriem. Pret pieteicēju nekad arī nav ticis uzsākts kriminālprocess par izvairīšanos no nodokļu samaksas.

[6] 2014. gada 15. decembrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemti Dienesta paskaidrojumi par pieteicējas apelācijas sūdzību. Paskaidrojumos Dienests pilnībā piekrīt tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem un lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un pieteikumu kā nepamatotu, bet pārsūdzēto Dienesta lēmumu atstāt negrozītu. Dienesta ieskatā, pieteicēja apelācijas sūdzībā nav norādījusi uz konkrētiem argumentiem vai pierādījumiem, kas atspēkotu tiesas spriedumā secināto, vai norādījusi jaunus apstākļus, kas tiesas spriedumā nav bijuši vērtēti.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai, šādā gadījumā Administratīvā procesa likuma 251. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar pieteicējas pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. šī sprieduma [4] punktu) un atkārtoti izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[9] Attiecībā uz pieteicējas apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem par pierādījumu novērtēšanu, apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa lietā ir arī rūpīgi pārbaudījusi un izvērtējusi iesniegtos pierādījumus, tostarp pieteicējas norādītos strīdus darījumos iesaistīto uzņēmumu amatpersonu paskaidrojumus un liecinieku liecības. Spriedumā tiesa ir sniegusi izvērstu pamatojumu, kādēļ tā vieniem pierādījumiem devusi priekšroku attiecībā pret citiem, vai vienu faktu atzinusi par pierādītu iepretim citam faktam. Pieteicēja nav iesniegusi jaunus pierādījumus vai norādījusi uz jauniem apstākļiem, kas ļautu apšaubīt pirmās instances tiesas spriedumā konstatētos apstākļus un secinājumus.

[10] Apgabaltiesa papildus norāda, ka pieteicējas strīdus darījumi ar SIA "/nosaukums J/" ir tikuši izvērtēti arī

administratīvās lietas Nr. /numurs 1/ ietvaros. Minētajā lietā tiesa arī konstatēja, ka SIA "/nosaukums J/" un pieteicēja, kā arī pieteicējas deklarētie darījumu partneri SIA "/nosaukums Z/" un SIA "/nosaukums F/", ir piedalījušies secīgu fiktīvu darījumu shēmā, kuras mērķis ir bijis gūt fiskālas priekšrocības nodokļu nomaksas jomā, *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2015. gada 6. februāra sprieduma lietā Nr. /numurs 1/ 14.-16. punktu)*.

[11] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas praksei, nedrīkst ierobežot tās tiesības atskaitīt priekšnodokli, apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, gadījumos, kad atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga, kā tas ir konstatēts konkrētajā lietā, nodokļu administrācijai ir tiesības liegt nodokļu maksātajam atskaitīt priekšnodokli *(sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006. gada 6. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C 439/04 un C 440/04 Kittel un Recolta Recycling, 55. punktu; 2012. gada 21. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C 80/11 un C 142/11 Mahagében un D?vid, 42. punktu un 2012. gada 6. decembra spriedumu lietā C 285/11 Bonik, 37. punktu)*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums A/" pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents *(personiskais paraksts)* K. Berķis

Tiesnese *(personiskais paraksts)* K. Kalvāne

Tiesnese *(personiskais paraksts)* L. Paegļkalna